1. La cununia de 25 de ani de casatorie a D-nei Mihaela Vosganian si a D-nului Varujan Vosganian

2. La Biserica Sfintilor Imprati Constantin si Elena a fost instituit un preot nou.

3. 05.02.2013, momentedeosebite cu doamnele de la Clubul F.A.P.T.E.

4. In data de 24.02.2013impreuna cu sotul, alaturi de P.S. EpiscopDatevHagopiancelebrand**SUMGAIT 25**

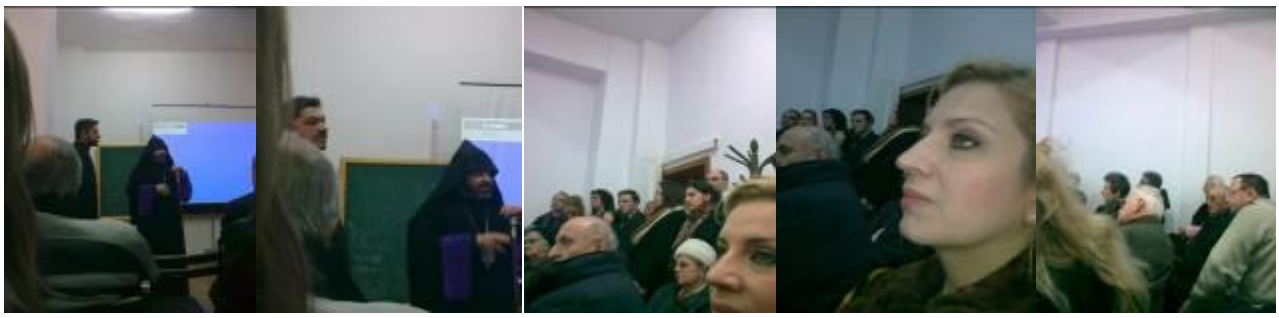

5. In data de 04.03.2013 la SfantaManastireaBunesti cu hramulSfantului Mare Mucenic Gheorghealaturi de MaicaStareta

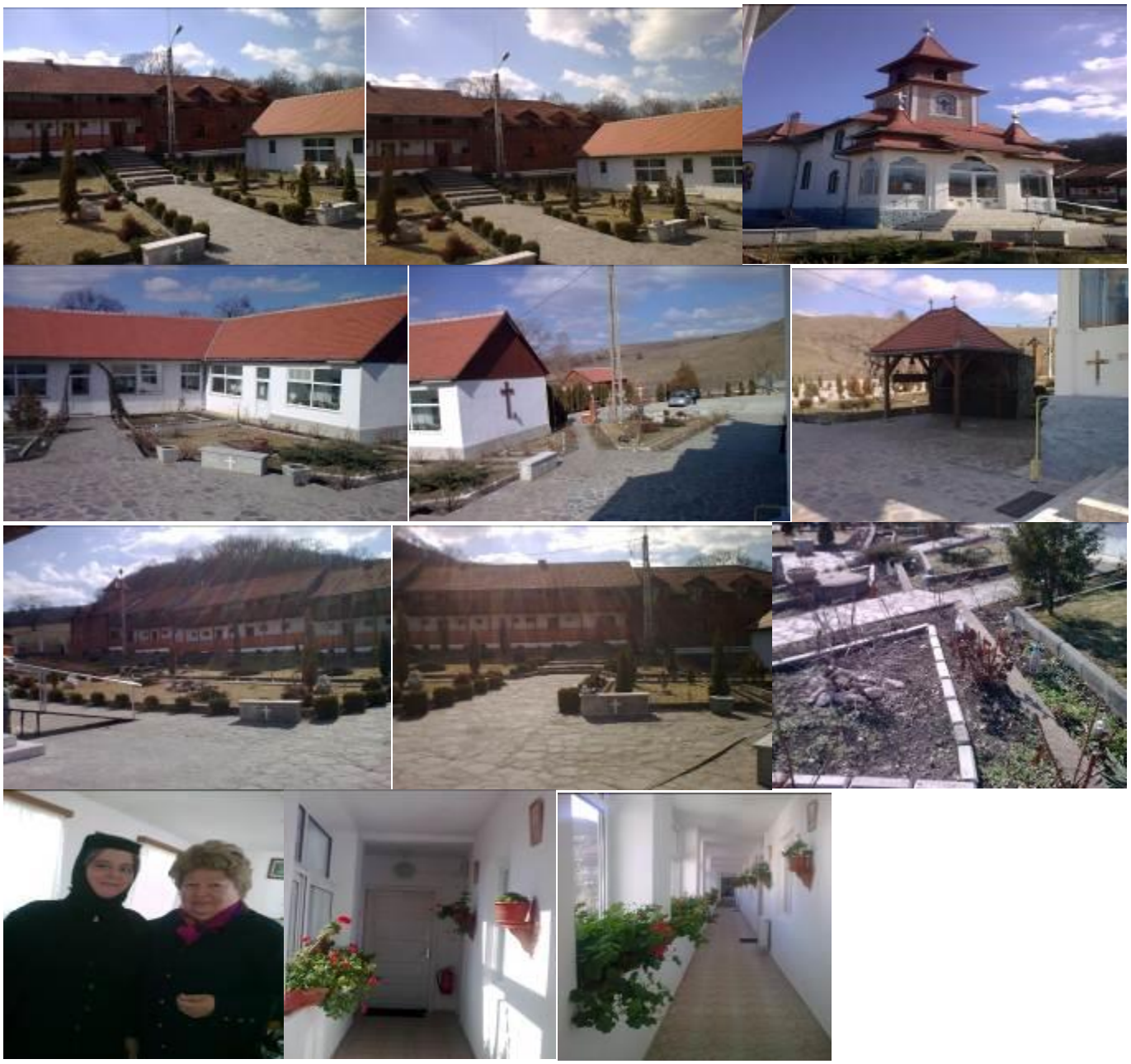

6. In data de 17 Aprilie 2013 am particpat la invitatia domnului Dr. Ioan Ceuta, President Christian Center la sesiunea de educatie romano-finlandeza condusa de Prof. Dr. Jukka Kangaslahti de la Universitatea din Finlanda, in prezenta Excelentei Sale d-na Ulla Vaisto, Ambasador al Finlandei.

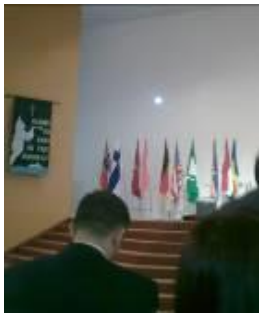

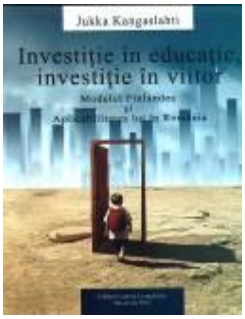

7. In data de 11 Aprilie 2013, am primit urmatoarea invitatie, la care am si participat, din partea domnului Prof. Dr. Dumitru Constantin:

“Sarut mainile pentru atentie, D. na Ghiulbenghian. Imi pare rau ca am pierdut legatura cu Dv. Am avut un Colocviu dedicat operei mele la Palatul Casei Armatei in 11 aprilie, la care au venit aproape 500 de oameni. V-as fi invitat cu mare bucurie. In 14 Mai voi avea lansarea ultimei mele carti,”Mintea de dincolo”,la Sala Dales, la ora 17,30. As fi bucuros sa puteti veni. Daca nu, as dori mult sa o cititi totusi, pentru ca am facut o sinteza a studiilor stiintifice referitoare la universul de dincolo, care aduce informatii in plus de cele pe care le stim din sursele traditionale. As vrea sa le discut si cu DV.

De Sfintele Sarbatori al Pastelui,va doresc sa fiti mereu in paza Celui ce s-a sacrificat pentru noi pe Dealul Golgotei,Iisus Hristos.

Cu alese sentimente de pretuire Prof. Dr. D .Constantin”

8. In data de 16 Mai 2013, am participat la Conferinta internationala" Democratizarea lumii musulmane ca efect al Primaverii Arabe: evolutia societatii civile" la invitatia Middle East Political and Economic Institute, Liga Islamică şi Culturală din România şi Asociaţia de Geopolitică „Ion Conea"

9. Am participat in perioada 02-04 August 2013 la Zilele Armeniei

10. Sarutand Sfintele moaste al Sfintilor Ioachim si Ana la Patriarhie

11. Duminica 22.09.2013 la intronizarea Parintelui Raducanu la Biserica Sfantul Andrei

12. Marti 24.09.2013 la aniversarea a 50 de ani de la terminarea Facultatii de Teologie la Biserica Sfantul Spiridon, cu participarea Preasintitului Varlaam

13. Impreuna cu Pr. Prof. Univ. Dr. Al. I. Stan la Parlamentul Romaniei la ”Mic Dejun cu Rugaciune”. Prilej de a se intalni cu reprezentantii altor religii din Romania si a-i asculta la Conferinta ”Demnitatea Umana”

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

GRUPUL ECUMENIC DE RUGĂCIUNE

Domnul Ex. Dpl. Marcela Gândbughian
Președinte, Fundația Teozofrul Sacru al Religiilor
Str. General Crisiescu nr. 12 Sector 1 Bucureşti

Nr. 4C/376

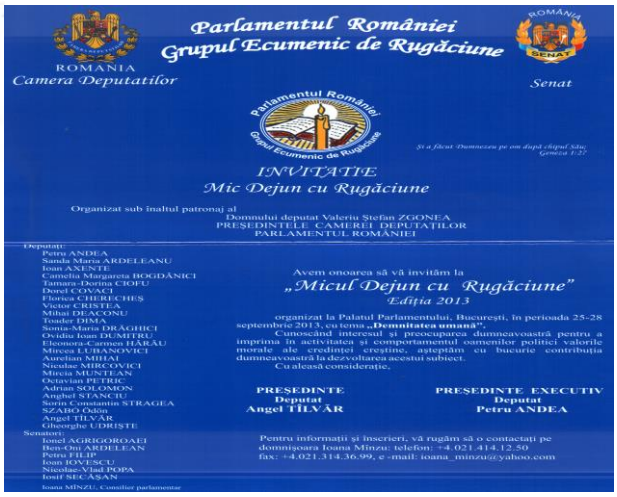

Parlamentul României
Grupul Ecumenic de Rugăciune

ROMÂNIA
Camera Deputaților

Senat

Și a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său; Geneza 1:27.

INVITAȚIE
Mic Dejun cu Rugăciune

Organizat sub înaltul patronaj al
Domnului deputat Valeriu Ștefan ZGONEA
PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
PARLAMENTUL ROMÂNIEI

Deputați:
Petru ANDEA
Sanda Maria ARDELEANU
Ioan AXENTE
Camelia Margareta BOGDĂNICI
Tamara-Dorina CIOFU
Dorel COVACI
Florica CHIRECHEȘ
Victor CRISTEA
Mihai DEACONU
Toader DIMA
Sonia-Maria DRĂGHICI
Ovidiu Ioan DUMITRU
Eleonora-Carmen HĂRĂU
Mircea LUBANOVICI
Aurelian MIHAI
Nicolae MIRCOVICI
Mircia MUNTEAN
Octavian PETRIC
Adrian SOLOMON
Anghel STANCIU
Sorin Constantin STRAGEA
SZABÓ Oddo
Angel TÎLVĂR
Gheorghe UDRIȘTE
Senatori:
Ionel AGRIGOROAEI
Ben-Oni ARDELEAN
Petru FILIP
Ioan IOVESCU
Nicolae-Vlad POPA
Ionuț SUCAȘAN
Ioana MINZU, Consilier parlamentar

Avem onoarea să vă invităm la
„Micul Dejun cu Rugăciune”
Ediția 2013
organizat la Palatul Parlamentului, București, în perioada 25-28 septembrie 2013, cu tema **„Demnitatea umană”**.
Cunoscând interesul și preocuparea dumneavoastră pentru a impriona în activitatea și comportamentul oamenilor politici valorile morale ale credinței creștine, așteptăm cu bucurie contribuția dumneavoastră la dezvoltarea acestui subiect.
Cu aleasă considerație.

PREȘEDINTE
Deputat
Angel TÎLVĂR

PREȘEDINTE EXECUTIV
Deputat
Petru ANDEA

Pentru informații și înscrieri, vă rugăm să o contactați pe domnișoara Ioana Minzu: telefon: +4.021.414.12.50
fax: +4.021.314.36.99, e -mail: ioana_minzu@yahoo.com

ROMÂNIA
Camera Deputaților

Parlamentul României
Grupul Ecumenic de Rugăciune

ROMÂNIA
SENAT
Senat

Diplomă

Se acordă **Doamnei Marcela Ghiulbenghian**

pentru participarea la **„Micul Dejun cu Rugăciune"** și la dezbaterea cu tema „Demnitatea umană", desfășurate în perioada 26 – 28 septembrie 2013, la Palatul Parlamentului.

Deputat Angel TILVĂR
Președintele Grupului Ecumenic de Rugăciune

14. Asociatia pentru Pacea Religiilor din Romania impreuna cu Arhiepiscopia Bisericii Armene din Romania si Fundatia Tezaurul Sacru al Religiilor au organizat in data de 05.12.2013 o intrunire interreligioasa cu tema: “Aproapele in Crestinism si in alte mari Religii” in Biblioteca Armeana DUDIAN din curtea Bisericii Armene.
Deschiderea a fost facuta de Preasfintia Sa DATEV HAGOPIAN, Episcopul Bisericii Armene din Romania; a urmat Excelenta Sa Rabin Rafael Shaffer, apoi Sfintia Sa Pr. Prof. Univ. Dr. ALEXANDRU I. STAN, Secretar General A.P.A.R; Preasfintia Sa Dr. Daniel Zikeli Episcop Vicar, al Bisericii Evanghelice Luterane C.A. din Romania; Sfintia Sa Pr. Mihai Spatarelu, Reprezentantul AIDRom; Ahmed Jaber, Jurnalist; Sfinţia Sa, Preotul Dr. Valeriu Median; D-nul Mukhlos Al-Jubury, Secretar I in cadrul Ambasadei Irakului; D-nul Prof.Iosif Mogos; D-nul Colonel (r) Vasile Zarnescu, Redactor Sef “ Santinela”; D-nul G-ral Chelaru; Presedinte A.P.A.R. si Fundatia Tezaurul Sacru al Religiilor, Marcela Ghiulbenghian, D-nul Ion Marin, Sfintia Sa Pr.Prof. Nicolae Popescu, Redactor Revista Ortodoxa Sf. Andrei.

In josul imaginilor vom atasa cuvantarile sustinute la intrunirea interreligioasa

PS Episcop Datev Hagopian
Arhiepiscopul Bisericii Armene din România

Personalitatea aproapelui în creştinism şi în alte mari religii

Creştinismul şi celelalte religii trebuie să se înţeleagă faptul că această lume are nevoie de altă orânduire, să cunoască o realiniere a valorilor. Într-adevăr, fără sens, înşelătoare şi vremelnice sunt toate orânduirile politice, sociale şi economice care ignoră valorile morale şi principiile de convieţuire umană şi sunt dirijate de interese şi tiranie. Când spunem „valoare morală", nu ne referim exclusiv doar la înţelesul religios al acestei expresii, ci şi la valorile ce stau la baza principiilor care asigură viaţa socială: respectul fiecărei persoane în parte, valorile familiale, convieţuirea nediscriminatorie în societate, principiile de colaborare între popoare, importanţa valorilor religioase, drepturile omului, necesitatea rezolvării problemelor izvorâte din lipsa de echitate şi stare conflictuală. O reaşezare a valorilor umane în lume impune respingerea violenţei, a războiului şi a nedreptăţii.

La începutul secolului al XXI-lea observăm o încălcare a tuturor principiilor şi valorilor menţionate mai sus. În special, pentru marile puteri, interesele economice, politice şi militare sunt mai presus decât principiile şi valorile morale. În ziua de astăzi, relaţia dintre state este guvernată de putere şi este dirijată de interese. Din păcate, morala, chiar şi în înţelesul ei cel mai larg, este exclusă din strategiile de guvernare dacă aduce prejudicii intereselor materiale. Chiar acest lucru este izvorul relelor şi problemelor cu care se confruntă astăzi lumea modernă, stare de fapt pentru rezolvarea căreia religiile lumii au mult de trudit.

Este necesar de amintit neîncetat oamenilor şi guvernelor, că fără respectarea principiilor morale de bază, darul acesta dat nouă de Dumnezeu, lumea, va fi distrusă, căderii morale urmându-i indubitabil, pieirea fizică. După cercetările oamenilor de ştiinţă, lumea şi omul deja se află în proces de degradare şi prăbuşire. Toate bisericile şi religiile au datoria de a face cunoscut societăţii indiferente valorile morale şi pericolul care survine odată cu nerespectarea acestora.

După opinia noastră, acestea sunt unele dintre motivele pentru care lumea şi omenirea se află în declin:

1. Dreptul omului şi, în special, conceptul dreptului la libertate al omului în societăţile din apus este atât de alienat încât face ca cetăţeanul să fie preocupat în exclusivitate de obţinerea unei libertăţi absolute. Într-adevăr, omul pretinde astăzi libertate nu numai în ceea ce priveşte regulile de funcţionare a statului sau a societăţii, ci şi libertatea absolută în exprimarea valorilor personale, chiar dacă acestea încalcă valorile general admise de societate. Cetăţeanul consideră că are dreptul de a interveni şi schimba legi şi valori

seculare. De aici, o seamă de exagerări ale exprimărilor democratice cum ar fi: căsătoria legală şi religioasă între persoane de acelaşi sex şi acordarea dreptului acestor cupluri de a înfia copii ; dreptul de a interveni în teologie şi de a-L numi pe Tatăl Dumnezeu, Mamă Dumnezeu; dreptul de a lua viaţa prin avort sau eutanasie, etc. Pe scurt: omul îşi arogă libertatea de a se raporta la religie după propriile valori şi de a pune în practică aceste valori modificându-le conform voinţei, nevoilor şi raţionamentelor sale, uitând că toate drepturile şi obligaţiile omului sunt de provenienţă divină. Pentru a împiedica aceasta, religiile lumii trebuie să facă înţeles faptul că viaţa personală a omului şi, în general, viaţa societăţii, trebuie să urmeze principiile de sorginte divină, tradiţiile şi obiceiurile fiecărei religii în parte, după neam şi loc în lume.

2. Tehnologia şi progresul, pe lângă avantajele oferite societăţii cum ar fi îmbunătăţirea nivelului de trai, au şi dezavantajele lor. Internetul, de pildă, care este una dintre cele mai mari descoperiri a timpurilor moderne, pe lângă lucrurile benefice care se pot realiza cu ajutorul acestuia, poate deveni o unealtă distructivă în mâinile săvârşitorilor de rău. Oare câţi copii şi tineri nu au căzut pradă acestui instrument şi câţi dintre ei pot discerne care sunt pericolele la care se supun utilizând acest instrument de informare? Într-adevăr, accesul la internet face parte din dreptul omului la informare, un drept de bază al societăţii moderne, dar care este filtrul moral aplicat şi cine garantează securitatea tinerilor împotriva făcătorilor de rău? Nu este suficient să introduci în calculator un program care permite controlul părinţilor, ci tinerii trebuie să aibă o educaţie morală solidă înainte de a folosi internetul pentru a aplica ei înşişi acele filtre de siguranţă prin fiind posesorii unui spirit sănătos;
3. Globalizarea, care este atât de discutată în toate mediile, are la bază, de fapt, un interes economic major, urmărit de marii potentaţi economici ai lumii. Dorinţa de a cuprinde sub influenţa şi puterea economică întreaga lume, devalorizează prin acţiunile necesare atingerii scopului, tradiţii, religii, conştiinţa de apartenenţă la un neam sau o societate cu anumite specificităţi, dărâmă graniţele seculare ale valorilor moral-divine. Urmările procesului de globalizare nu se simt doar în exprimarea religioasă, ci în toate expresiile societăţii, cum ar fi de exemplu arta care, în mare parte, a rămas fără teme fundamentale şi s-a banalizat spre un absurd inestetic, sterp, morbid sau sexual, cultivând în exces condiţia omului străin de Dumnezeu.

Declinul în care se află omenirea este o temă de meditaţie şi acţiune a tuturor religiilor care trebuie să se unească nu numai la nivel declarativ pentru a împiedica această cădere, ci şi în mod activ, pentru a reanima complexul de valori moral-religioase care a stat încă din cele mai vechi timpuri la baza organizării structurii sociale. Trebuie ca, împreună, să readucă în conştientul social faptul că libertăţile umane au ca filtru eficient şi exclusiv valorile ce se regăsesc în religie. Un argument suprem pentru susţinerea acestui adevăr este faptul că aceste valori au funcţionat încă de la apariţia omului religios. Ele au fost principiile divine care au asigurat supravieţuirea rasei umane timp de mii de ani. Aceste valori nu pot fi considerate a fi retrograde atâta timp cât istoria le-a validat eficienţa şi atâta timp cât acestea, ca oricare alte valori însuşite greşit şi interpretate de om, nu cad în extreme malefice.

Etica religioasă, prin colaborare inter-religioasă şi inter-bisericească, poate deveni baza rezolvării unor probleme sociale majore care frământă cotidianul cum ar fi: sărăcia, foametea, neînţelegerile etnice şi confesionale, abuzurile politice, îngrădirea libertăţilor de exprimare; şi poate fi, de asemenea, instrumentul cu care s-ar putea stinge conflicte care încă mai însângerează lumea.

Această colaborare, ecumenismul, are desigur inamicii săi chiar în interiorul fiecărei religii sau biserici în parte, aceştia pe lângă inamicii externi care văd într-o astfel de colaborare o piedică serioasă în atingerea scopurilor economice şi politice care zdruncină lumea. Într-adevăr, este o mare provocare pentru religii aflarea modului în care acestea pot colabora fără a-şi încălca una alteia integritatea şi specificul. Este normal ca inamicii din interiorul religiilor să îşi dorească neamestecul cu alte religii sau confesiuni atunci când consideră că însuşi ecumenismul este o creaţie a globalizării, o unealtă a celui rău. Nici noi, nici o altă religie sau biserică nu doreşte ca odată conlucrând cu alte religii sau biserici să îşi piardă integritatea şi valorile. Este o provocare, cum am mai spus, găsirea formei de conlucrare dar, odată aflată calea, roadele acestei trude care se vor răspândi în lume vor fi: dragostea, pacea, onoarea, dreptatea, armonia; valori care vieţuiesc în inima oricărei religii.

PERSONALITATEA APROAPELUI ÎN CREŞTINISM ŞI ÎN ALTE MARI RELIGII

Pr. prof. univ. dr. Alexandru I. STAN,
Secretar General A.P.A.R.

Una dintre cele mai frumoase pilde rostite de Mântuitortul Iisus Hristos este „Pilda samarineanului milostiv" - un răspuns la întrebarea pusă de învăţătorul de lege doritor să moştenească viaţa de veci: „*Cine este aproapele meu?*"(Luca 10:29). Anterior, se purtase un dialog religios, o scurtă discuţie asupra poruncii din Tora: „*Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta şi din tot sufletul tău şi din toată puterea ta şi din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău ca pe tine însuţi*"(*Ve ahavta et Adonai Eloheha, behol levaveha, uvehol nafşeha, umehol meodeha, veahavta lere'aha hamoha*". Levitic, 19:18; Luca 10:27).

Pilda este bine cunoscută în tot creştinismul, dincolo de orice deosebire de Confesiune, de Biserică sau diviziune denominaţională. Concluzia însă este una şi aceeaşi: aproapele iudeului căzut între tâlhari a fost străinul care s-a oprit lângă el, i-a cercetat starea, i-a îngrijit rănile, l-a luat pe asinul său, l-a dus la un han, l-a îngrijit şi acolo, iar pentru că trebuia să-şi continue drumul, a plătit ca hangiul să aibă grijă de cel salvat, până la vindecarea totală, promiţând răsplată cinstită la întoarcere. Iar străinul era din Samaria, ţinut socotit duşman.

Noţiunea de „personalitate a aproapelui" în creştinism esteparadoxală: un străin şi vrăjmaş, aşteptat să-i urască mutual pe duşmani, un samarinean aflat în călătorie, îşi face milă de un iudeu jefuit şi bumbăcit de tâlhari pe calea ce cobora de la Ierusalim la Ierihon! Samarineanul, spre deosebire de un levit şi un preot iudeu de la Templu, care-l observaseră pe cel căzut dar au trecut pe alături – avea inimă, avea suflet, avea credinţă în Dumnezeu, avea religia sa, un asin şi ceva bani. Nu era sărac şi avea bună intenţie faţă de cel năpăstuit, avea o extraordinară conştiinţă de om. El îl simbolizează aproapele din religiile lumii de totdeauna, înglobând credincioşi de tot felul, călători, în diverse moduri, către viaţa de veci.

Într-adevăr, Întemeietorii religiilor, fiecare în dreptul său, a asigurat o învăţătură de credinţă proprie şi trainică, venită prin revelaţie sau prin înţelepciune de la Dumnezeu, o morală pe măsură, câte un sistem de viaţă practică pentru mireni, pentru clerici şi, eventual, pentru monahi, unde a fost cazul. Mai mult, fiecare şi-a îndemnat discipolii şi adepţii să stea aproape unii de alţii în timp de bunăstare şi de pace, dar să-şi apere, cu arma în mână, chiar cu preţul vieţii, credinţa şi misiunea, să răspândească propriile învăţături de credinţă sau dogme şi practici de cult, până la marginile lumii cunoscute. „Aproapele" are personalitate, este co-naţionalul, co-religionarul, împreună-credinciosul, semenu nostru de oriunde.

Religiile lumii de astăzi, confruntate din interior şi din exterior cu marile zbateri ale contemporaneităţii, îşi pun acut problema supravieţuirii lor într-un climat de ameninţare cu mijloace de distrugere depăşind imaginaţia omului simplu, a credinciosului de rând. Astfel, recent, În săptămâna dintr e 17-23 noiembrie a.c. au avut loc, tocmai cu scopul de a-l contura şi de a-l recunoaşte pe aproapele, pe „celălalt" (*the other*) din religiile lumii, ca factor de schimbare spre bine, două întruniriţinute în lanţ, la Viena, în Austria. Prima a fost organizată de musulmanii arabi, prin KAICIID (King Abdulaziz International Centre for Intercultural and Interreligious Dialogue), la un an după înfiinţare, iar cealaltă de către Conferinţa Mondială privind Pacea şi Religia (World Conference on Religion and Peace – RfP, datând din 1970), la care este afiliată şi A.P.A.R.(Asociaţia pentru Pacea Religiilor din România).

Din ce se discută în interior în lumea religiilor astăzi, „celălalt", *aproapele*, pare că nu suntem noi. „Celălalt" nu ne aparţine. Se pare că nu am avea nici o obligaţie faţă de el (sau faţă de ea), indiferent de naţionalitate, de culoarea pielii, de credinţă, de ţinutul unde locuieşte, indiferent de limbă, de cultură, de năzuinţe şi indiferent dacă este bogat sau sărac, sănătos sau infirm, inteligent sau sărac la minte, copil, persoană matură sau bătrân, educat sau needucat. Doctrinele economice şi sociale, mult dezvoltate şi mult apreciate, par să afirme că *individualismul totalitar* , dezinteresul faţă de „celălalt", ar fi soluţia pentru prezent şi viitor. În lume se construiesc rachete pentru a-l ucide pe celălat, bombe nucleare, avioane bombardiere F-18 sau MIG, arme de mână, arme chimice şi tot soiul de mijloace de distrugere în masă. Armele moderne sunt create şi stocate pentru a-i distruge pe „alţii", pentru a le nimici locuinţele şi avutul, copiii, căminele şi şcolile, cultura şi locaşurile de cult. Mult trâmbiţata *ură şi luptă de clasă* din anii de după al doilea război mondial supravieţuieşte în alte forme, sofisticate, arătând duşmănos spre aproapele din religia noastră sau din altă religie. Ne-am îndepărtat de origini, de *iubire* ca temei al existenţei vieţii.

În timp ce fiecare dintre Religiile mari, Bisericile, denominaţiunile de astăzi beneficiază şi pretinde drepturile omului pentru adepţii săi, se observă cum contribuţiile şi beneficiile - uneori imense - primite de la adepţi şi credincioşi nu sunt puse direct în slujba aproapelui aflat în sărăcie, incultură, lipsuri, boli, discriminare, umilire, apăsare, învrăjbire şi chiar sacrificiu inutil pe toate continentele lumii. Imensele valori dispar în alte direcţii, în special în conflicte pentru hegemonie mondială, peste capul plecat al religiilor contemporane. Lumea, credincioşii, nu beneficiază de o maturizare completă a modului cum este privit „celălalt", pe care îl numim aici „aproapele". Deşi este lângă noi, fizic sau prin multiplele mijloace de comunicare în masă, aflat în mare nevoie, el nu beneficiază de un „aproapele", care, în numele religiei sale, al omeniei, al părtăşiei, al dragostei, al dreptăţii şi al păcii, să aibă

acces la apă potabilă, la adăpost, la hrană adecvată şi suficientă, la cultură, la drepturi elementare, la asigurare medicală şi la pace, la apărare de pericolul nuclear.

Cuvântul de ordine, exprimat atât la întrunirea KAICIID cât şi la RfP este unul singur: *Acţiune, acţiune, acţiune*! Religiile lumii s-au trezit la realitate. Ele sunt bine organizate în interior, unde spiritul de piaţă provoacă emulaţie în numele Divinităţii, dar sunt neputincioase în exterior câtă vreme liderii religioşi n-au decât un cuv ânt formal de spus, ca să fie şi ei luaţi în seamă, iar credincioşii n-au posibilitatea să-şi spună cuvântul decât prin structuri laice noi şi mult interesate. Omul de astăzi, deşi liber, parew încătuşat.

O primă iniţiativă, anunţată de E.C.R.L. (Consiliul Liderilor Religioşi din Europa), chiar îndată după marea întrunire de la Viena, este o altă întrunire ce se va ţine în februarie 2014 în Mexic, pentru eliminarea armelor nucleare. Se speră ca nu numai glasul religiilor, ci şi faptele lor să fie eficiente în anii ce vin, pentru ca aproapele de orice religie şi cel ce nu împărtăşeşte credinţele noastre, să se simtă cuprins în mănunchiul dragostei de om şi de Dumnezeu.

Avem un început practic, agreat de toate religiile, după mari perioade de dialog teoretic interreligios şi după cunoaştere şi ospitalitate reciprocă pe toate meridianele lumii. Aproapele din creştinism şi din celelalte mari religii ale lumii se profilează ca o persoană luminoasă, nouă, conştientă, matură, înţeleaptă şi dornică de viaţă, după milenii de ură neîmpăcată, de războaie şi de uciderii nenumărate, pe acelaşi pământ din totdeauna, presărat cu un uriaş covor de oseminte ce aşteaptă, ca la profetul Ezechiel şi la Paşti, învierea.

Cuvant D-nul AHMED JABER

Importanta dialogului interreligious

După cum ştim, dialogul interreligious se referă la interacţiunea constructivă între persoane şi chiar comunităţi adepte ale unor religii diferite, promovând înţelegerea punctelor de convergenţă între religiile respective şi amplificarea nivelului de acceptare al celorlalte persoane, spre obţinerea unei păci mondiale durabile.

În această ”Eră a Convergenţei”, după cum o numeşte Universitatea Indiană Dhaka, putem înţelege faptul că istoria relaţiilor între adepţii religiilor de-a lungul mileniilor a reprezentat o povară pentru deschiderea orizonturilor acestora şi pentru alinierea la un viitor comun. Tensiunile create în timp, în mare parte din cauza lipsei de informare şi a intereselor politice ale unor lideri mai mult sau mai puţin regionali au favorizat neglijarea dialogului interreligios, cel care se află la punctul de convergenţă al religiilor şi astfel la baza păcii mondiale.

Ideile separatiste împiedică dialogul şi comunicarea, favorizează suspiciuni şi idei preconcepute ale apartenenţilor oricăror religii, faţă de adepţii unor religii diferite.

Pentru a elimina însă amprentele grele ale istoriei şi pentru a le depăşi, avem nevoie la nivelul dialogului interreligios de a pune la o parte discuţiile de natură dogmatică, care nu pot face altceva decât să reafirme conţinutul religios şi filozofia spirituală a fiecărei religii în defavoarea celeilalte, în timp ce fiecare dintre acestea promovează acelaşi set de valori precum celelalte.

Este necesar, deci, să continuăm calea dialogului cultural, pe baza a două direcţii:

1. Purificarea orizontului cultural, social şi politic de toate amprentele trecutului şi de toate efectele războaielor şi operaţiunilor de îndepărtare a religiilor, printr-un dialog în primul rând cultural deschis, transparent, un dialog în care fiecare parte exercită o evaluare deschisă şi profundă a structurii culturale proprii. Distanţele pot fi apropiate la nivel cultural şi intelectual, prin continuarea construirii unui concept ale cărui origini se află în Antichitate.
2. Construirea unor realităţi culturale, sociale şi politice noi, ce pot sprijini umanitatea să depăşească dialogul dogmatic şi să îşi focalizeze atenţia şi eforturile către orizontul uman, individual şi de grup, participând împreună la crearea unui regim mondial în sprijinul omului, pentru ca acesta să se putea bucura de dreptate, libertate şi egalitate. Pentru a face toate acestea este nevoie de stăruinţă, credinţă şi de o conştiinţă morală integră, dar şi de înţelegerea elementelor fundamentale ce constituie obstacolele comunicării şi căile de combatere a acestora.

Civilizaţia este cel mai complex fenomen istoric din care omul face parte şi pe care omul l-a creat, ea nu poate fi rezumată la un trib, la o naţiune sau la o cultură, întrucât este un produs al istoriei, al experienţei acumulate la care a participat fiecare naţiune şi fiecare etnie cu cultura sa.

Pentru ca civilizaţia să poată înflori într-o lume unită, trebuie să descoperim şi să purificăm izvoarele istoriei comune ale celor trei religii monoteiste, pentru ghidarea umanităţii către direcţii umane, drepte şi egale, în care aceasta se poate bucura de libertatea conştiinţei şi a religiei proprii. Societatea de astăzi arată o nevoie de purificare, de întoarcere la căile religiei şi de profunzime morală şi spirituală. Fără găsirea unei căi de comunicare, într-o societate ca aceasta în care trăim, se pot declanşa o serie de alte conflicte deschise, distrugeri şi poate chiar războaie.

Sarcina fundamentală în proiectul dialogului interreligios al religiilor monoteiste, este aceea de a purta şi de a promova un permanent dialog constructiv, în care fiecare păstrează atributele religiei sale proprii, însă o tolerează,

o acceptă şi o respectă pe cealaltă, cel puţin din necesitatea vizibilă de a convieţui. Pentru aceasta este nevoie însă de cunoaşterea reciprocă a dogmelor, de clarificare a acestora, de descoperire a principiilor comune şi de promovare a mesajului comun.
Când mă refer la mesajul comun, pot oferi ca exemplu pe profeţii Moise, Isus şi Mohamed, pacea şi binecuvântarea fie asupra lor. Vom vedea că ei sunt aceiaşi pentru omenire, indiferent dacă vorbim de religia iudeică, creştină sau musulmană. Ei nu au o nouă faţă, o nouă identitate sau noi mesaje în funcţie de religie ci sunt aceiaşi, iar mesajul lor este acelaşi.
Nu trebuie să uităm că toţi am venit la naştere cu mâna goala, toţi muncim şi alergăm după probleme pământeşti, iar într-o zi, indiferent de bogăţie şi de intelect, toţi vom pleca înapoi cu mâinile goale, aşa cum am venit.
În loc să ne concentrăm pe ceea ce ne diferenţiază, constructiv este să ne îndreptăm atenţia către respectarea individualităţii fiecăruia şi către construirea unei înţelegeri civile comune, ce permite aprofundarea libertăţii culturale şi religioase, respectarea drepturilor omului şi înţelegerea conceptului de toleranţă, în orizonturile social şi uman.
De asemenea, în final, nu trebuie să uităm că persoanele implicate în dialogul interreligios şi intercultural trebuie să fie în permanenţă la curent şi interesate şi despre problemele actuale ecologice, sociale, economice şi financiare, pentru a putea avea o mai mare posibilitate de a înţelege masele de oameni şi de mări receptivitatea acestora la adoptarea unei poziţii comune, indiferent de religie şi nu în ultimul rând pentru că însuşi dialogul interreligios şi intercultural are ca scop ajutarea la crearea unei lumi mai bune şi la înlăturarea efectelor negative ale problemelor cu care pământul se confruntă.

15. December 6, 2013 Mihai Stepan Cazazian

„Personalitatea aproapelui în creștinism și în alte mari religii”

Întrunire interconfesională- 7 decembrie 2013 – Biblioteca Armenească București.

Sub auspiciile Asociației pentru Pacea Religiilor din România (APRR), Arhiepiscopiei Bisericii Armene din România, Fundației Tezaurul Sacru al Religiilor, președinte Marcela Ghiulbenghian, a avut loc cea de a doua întrunire interconfesională la care au participat reprezentanți ai unor culte din România. În cuvântul său PS Episcop Datev Hagopian, Arhiepiscop al Bisericii Armene din România a spus- „ Această lume are nevoie de altă orânduire, să cunoască o realiniere a valorilor…Toate orânduirile politice, sociale, economice care ignoră valorile morale sunt dirijate de interese și tiranie…Se impune respingerea violenței, războiului, nedreptății…La începutul secolului XXI observăm o încălcare a tuturor principiilor și valorilor menționate…Conceptul dreptului la libertate al omului în societățile de la apus este atât de alienat încât face ca cetățeanul să fie preocupat în exclusivitate de obținerea unei libertăți absolute… Tehnologia și progresul au și ele dezavantajele lor…Globalizarea … are la bază un interes economic major… Ecumenismul are inamicii săi chiar în interiorul fiecărei religii sau biserici în parte… Dragostea, pacea, onoarea, dreptatea, armonia sunt valori care viețuiesc în inima oricărei religii”. Concepția PS Datev Hagopian merită cunoscută de cât mai mulți dintre noi. Pr. Prof. univ. dr. Alexandru I. Stan, secretar general al APPR s-a referit la îndemnul biblic- să-ți iubești aproapele, străinul să devină aproapele tău, orice opresiune, încercare de a înrobi omul, de a declanșa conflicte sângeroase sunt contrare spiritului religios și moral. În zilele de 17-23 noiembrie a.c. au avut loc două întruniri la Viena pe aceste teme, iar în februarie 2014 se vor întruni în Mexic lideri religioși din Europa pentru a discuta chestiunea eliminării armelor nucleare. Printre organizatori este și organizația KAICIID (King Abdulaziz International Centre for Intercultural and Interreligious Dialogue). De altfel la întrunirea din 7 dec. au participat și au vorbit purtătorul de cuvânt al Clubului Româno-Arab Jaber Ahmed și un reprezentant din Irak, care au pus în lumină valorile morale ale religiei islamice. Din partea obștii evreiești a vorbit Rabinul Rafael Schaffer care a salutat inițiativele de conlucrare între liderii religioși de diverse credințe, ca și dialogul dintre religii. El a dat exemplul lui Alexandru Macedon care în antichitate a înțeles respecte religiile popoarelor cucerite, fără opresiuni interdicții și discriminări. De aceea numele lui Alexandru a fost adoptat de evrei. Orice conflict actual este un efect al eșecului de a dialoga. Globalizarea economică poate avea efecte benefice, dar globalizarea culturală și cultuală este un dezastru. Fiecare etnie trebuie să-și respecte și să-și apere propriul tezaur tradițional, cultural, cultual. Reprezentantul cultului eveanghelist-lutheran a vorbit despre faptul că Omul făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, fiind coroana Creației. El a amintit și de chemarea Papei Ioan-Paul II la armonie , la iubirea dintre credincioșii diverselor culte. S-au acordat diplome de onoare invitaților, printre care și Rabinului Rafael Schaffer, din partea Fundației conduse de doamna Marcela Ghiulbenghian.

Boris Marian

http://reteaualiterara.ning.com

by Mihai Stepan Cazazian